

Onder Ons

Heeft u tips of wilt u reageren? Schrijf dan naar Lezersredactie AD Utrechts Nieuwsblad, postbus 500, 3990 DM Houten of stuur een e-mail naar un.ouderons@ad.nl

Stadsjeugd

Hij was een rasdrummer. Repetities waren niet nodig. Als Jan Veerman (58) Let's twist again van Chubby Checker hoorde, roffelde hij dat 's avonds zo mee. Maar een echte beroepsmuzikant werd hij niet. „Altijd maar dat late thuiskomen, dat was niks.”

Rasartiest zat toch liever thuis, bij moeder de vrouw

TON VAN DEN BERG
UTRECHT

Als als het gordijn van het podium van zaalencentrum Trianon openging, kreeg Jan Veerman het even te kwaad. „Maar dat was gauw

over hoor, ik had geen bühnevrees.” Hij was net 12 jaar bij zijn eerste optreden voor publiek. „Ik was drummer van het B-orkest van accordeonvereniging Juliana. In dat orkest zaten de leerlingen. Maar een aparte potpourri speelde ik met Rinie van de

Laan en Wim Vermeulen op de accordeon en Rita van Steenderen, die dirigente van het orkest was, op de piano.”

Jan kon drummen als de beste. Dat was al gauw bekend via de bruiloften en partijen waarop Jan en Rinie samen speelden. Herman Kla-

renbeek die vaak aan de deur kwam bij de familie Veerman voor het onderhoud van zijn saxofoon, vroeg het drummende wonderkind mee te doen in de dansband the Mood Mixers. „Die band trad op voor de militairen in de Kromhoutkazerne en we kwamen op de instuifavonden van buurthuizen, zoals Stella Maris bij de Rode Brug en het SEB-gebouwtje in Elinkwijk.”

The Mood Mixers, later met Roy Ebbeling op gitaar en orgel, struinde ook alle dansavonden van de dansscholen af, zoals De Rijk, Jansen en Cornelissen. Top 40-muziek met The Beatles, Stones, maar ook liedjes van Heintje. „Het eerste lied dat ik ooit zong, was van Heintje: Ich bau dir ein Schloss.” Het leverde de jonge drummer/zanger de nodige populariteit onder de meisjes op. „Ze gooiden briefjes op mijn drumstel met de vraag of ik buiten op ze wilde wachten, maar dat deden wij niet. De dansscholen waren er streng op dat we ons netjes gedroegen.”

Vijftig tot vijftig gulden per persoon op een avond verdienden de bandleden. In strakke rode, blauwe of gele artiestensmokings, bij kostuummaker Tip de Bruin in Amsterdam gekocht, toerde the Mood Mixers door Utrecht en omstreken. Ze traden op in de kantine van camping De Wilgenplas in Maarsse, waar vader Jan Veerman trots toekeek hoe zijn zoon de drumstokken hanteerde. Andere bandjes die ze onderweg tegenkwamen, waren the Sunny Siders, the Rhythm Sellers van Joop Koning en het Skyraycombo met Ab Meester.

Jan was net 18 jaar, toen orkestleider Willy Mulder voor de deur stond. Had Jan z'n rijbewijs al? Ja, was het ant-

woord. Dan kon Jan meedoen in het Tirolerorkest de Alpenrose Kapel. Hij moest een lederhose dragen, maar kreeg wel 150 gulden voor een avond spelen. „In de zaal lachten ze wel eens, maar ik dacht dan: barst maar, ik verdien hier wel lekker mee.”

Mulder was beroepsartiest. Hij woonde in de Korte Smee straat waar zijn moeder een speelgoedwinkel had. Mulder leefde van het schrijven van muziek voor orkesten en van het spelen in talloze muziekgroepen. „Als we voor de Amerikanen in Soesterberg optraden, noemden we ons The Dutch Windmills.” Via Mulder kwam Jan in de platenstudio's. „Bij Johnny Hoes in Weert maakten we met de Alpenrose Kapel opnames voor platen die bij Radio Contact aan de Voorstraat werden verkocht. Johnny Hoes liep zelf ook nog wel eens de studio binnen: of we iets voor hem wilden opnemen wat hij dan later zelf inzong. Daar kreeg je 75 gulden voor.”

Door de week aan het werk als reprograaf bij de PTT, en elk weekeinde eropuit als muzikant. Spelen in de Friesland-

hallen, dezelfde dag nog naar Het Turfschip in Breda en een dag later prominent aanwezig op de Hiswa in Amsterdam. „Lange dagen waren het. Ik was inmiddels getrouwd en wilde ook wel eens een weekeinde thuis zijn. Toen ben ik met Mulder gekapt.”

Een carrière als beroepsmuzikant ging met zijn besluit verloren. De 22-jarige bleef nog wel drummen in het snabbelcircuit, maar hij had meer tijd om bij zijn vrouw te zijn. Samen bezochten ze de kelder van de Stichtse Taveerne in de Twijnstraat, de plek waar Utrechtse muzikanten, tot diep in de nacht, elkaar ontmoetten en over het vak praatten. „Er was vaak live-muziek. Gijs Vormer en Henk Pouw, de Vorpouws, heb ik er nog zien optreden.”

Was u fan van the Mood Mixers? Welke herinneringen bewaart u aan de bandjes op instuifavonden in het buurt-huis?

Schrijf het op in een brief (p/a Stadsjeugd, postbus 500, 3990 DM Houten) of in een e-mail (un.reageren@ad.nl).

Jan Veerman op drums, op 28 oktober 1961. Het was zijn eerste podiumoptreden, bij een feest van accordeonvereniging Juliana in Trianon, met Rinie van de Laan (links) en Wim Vermeulen. BRON FAMILIE VEERMAN

The Mood Mixers circa 1965 met van links naar rechts Roy Ebbeling (orgel en sologitaar), Henk Heij (sax en klarinet), Jan Veerman (drums) en Frans Smiesing (gitaar).

Stadsbeeld

Wie kocht er geen bloemen op het Janskerkhof in Utrecht? Maar wie weet wie deze bloemenkoopman was? Of kent een bijzonder verhaal over hem of de bloemenmarkt in die tijd? De foto is gemaakt in 1959. Laat het de redactie van Onder Ons weten. Schrijf naar postbus 500, 3990 DM Houten. Mailen kan ook: un.reageren@ad.nl

BRON HET UTRECHTS ARCHIEF